

Jämthunden Stella tappar blod på sjukhuset. Med i rummet är matte Therese Håkansson och djurvårdaren Frida Runegård, som assisteras av veterinärstudenten Johanna Holm.

Djursjukhuset söker fler blodgivarhundar

FALUN-BORLÄNGE Precis som människor kan även hundar göra en insats och ge blod. Anicura Falu djursjukhus är enda platsen i länet där det är möjligt.

För stunden är det tomt i blodbanken.

– Just nu skulle vi behöva lite fler blodgivare så att vi kan fylla upp lagret, säger djurvårdaren Frida Runegård.

Det är eftermiddag på djursjukhuset i Falun. I väntrummet sitter Borlängebon Therese Håkansson och hennes tvååriga jämthund Stella. Det är en

spännande dag, eftersom Stella nyligen blivit godkänd blodgivare.

– I dag är hennes första gång. Jag tycker det är roligt att vi kan hjälpa andra djur som behöver blod. Stella är en snäll hund som är lätt att hantera och det är alltid kul att kunna vara till hjälp, säger Therese Håkansson.

Stella leds in i ett rum där hon placeras på ett bord. Först tas ett blodprov för att kontrollera att värdena ser okej ut. Därefter inleds själva tappningsprocessen. Päls rakas bort från halsen för att komma åt de stora venerna på sidan. Därefter skärs ett

litet jack i huden med hjälp av ett rakblad innan en kanyl stoppas in. Via en slang fylls sen en påse upp med Stellas blod.

– Det är nog inte så många som känner till att de flesta stora djursjukhus har en bank där blod från hundar förvaras. Tanken är att det ska gå till hundar som exempelvis förlorar mycket blod i samband med en operation eller trafikolyckor, berättar Frida Runegård.

I Falun finns det cirka 20 registrerade blodgivarhundar. Och det inte vilken hund som helst som kan bli det. Kravlistan är lång.

– Hunden ska väga minst 25 kilo. Det är viktigt att det är en lugn och sansad individ. För att det ska kännas etiskt rätt för oss att tappa blod ska hunden helst vara obesvärad av själva processen. Dessutom ska den vara frisk, aldrig varit utomlands och inte heller vara en tik som det avlats på, berättar Frida Runegård.

En blodtransfusion kan rädda livet på vilken hundras som helst men vissa hundraser passar bättre än andra för blodtappning, däribland boxer, flatcoated retriever, greyhound, rhodesian ridgeback, riesen-

schnauzer, schäfer samt dobermann. Anledningen till detta är att dessa raser ofta är "negativa", det vill säga att de saknar en specifik antikropp som kan ge farliga transfusionsreaktioner.

– Hundar har två huvudblodgrupper: positiv och negativ. På vårt djursjukhus använder vi bara negativt blod eftersom det är universellt användbart, säger Frida Runegård.

En tappning tar cirka tio minuter. Som belöning för sin insats får Stella pussas från matte och en burk med smaskig hundmat från djur-

vårdarna. Hennes blod är naturligtvis ett välkommet tillskott, men det behövs mer i banken.

– Det är bara en månads hållbarhet på blodet och ibland går det långt mellan gångerna som vi behöver blod. Därför har vi ganska lite i lager och försöker tappa när det behövs.

Men nu är det alltså slut.

Behöver ni fler blodgivare? – Ja, för tillfället behöver vi få in några fler, svarar Frida Runegård.

Text & foto
Kristian Åkergren

023-935 00

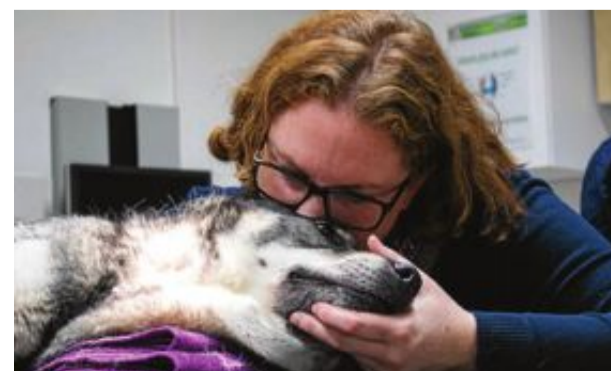
kristian.akergren@mittmedia.se

Därefter rakas päls bort för att komma åt halsvenen.

När blodet tappas används ingen bedövning. Men djurvårdaren ser hela tiden till att hunden inte blir rädd eller obekvämd.

När tappningen är klar belönas Stella med kärlek från matte.